

ZNOJEMSKO

Vydává NESON s.r.o. Číslo 11 Ročník XXII. Cena 16 Kč/14 Kč (předplatné) Znojmo, úterý 13. března 2012

Havraníky: Diskuze s občany se Národním parku nepovedla

Národní park Podyjí zvýšil v poslední době svoji aktivitu, aby si vylepšil svůj obrázek před veřejností. Na besedě v Havraníkách, kde s občany diskutoval tři a půl hodiny, zaznělo dokonce zdůvodnění, proč tomu tak je. Podle evropských kritérií prý komunikace Národního parku Podyjí s občany silně pokulhává. V tomto směru Národní park Podyjí

nežůstal své pověsti nic dlužen. Besedu zahájil školometský pojatou samochválou o své nezastupitelnosti a důležitosti. Dlužno dodat, že podle stejného scénáře postupuje Národní park ve všech obcích, do jejichž katastru zasahuje. Poté přišel s napětím očekávaný čas dotazů pokládaných bez servítků a semtam nicneříkajících

odpovědí. Snahu ovšem přítomným zástupcům Národního parku - řediteli Tomáši Rothröcklovi, Lence Reiterové, Petru Vančurovi a Davidu Grossmannovi - upřít nelze. Snažili se, seč mohli, avšak mnohokrát byli tazatelé zahnáni do kouta, takže jim nezbylo nic jiného, než se zaštiťovat zákony, které prý musejí dodržovat. Ředitel Rothröckl řekl, že se stě-

žovatelé musejí s žádostí o změnu obrátit na zákonodárce. Zúčastnění přednesené argumenty nejednou hlasitě odmítali, anebo aspoň nesouhlasně mručeli. Svoje zklamání nad probíhající debatou dávali nezakrytě najevo tím, že postupně odcházeli, takže z několika desítek přítomných zůstal na konci asi tučet.

(dokončení na str. 2)

Havraníky: Diskuze s občany se Národním parku nepovedla

(dokončení ze str. 1)

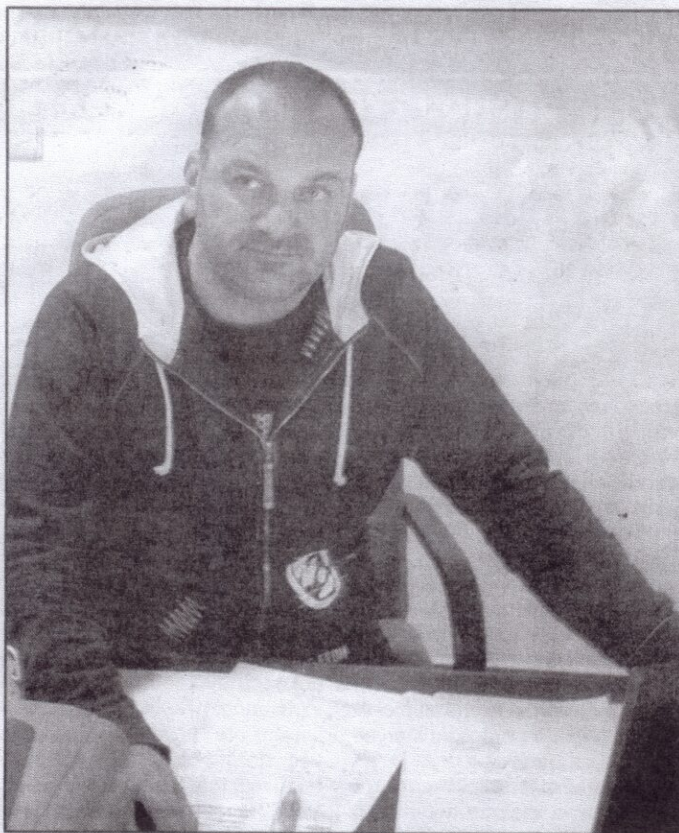
A nezájem - jak známo - bývá tou nejcitelnější prohrou každého, kdo chce přesvědčovat veřejnost, jak to s ní myslí dobře.

Patrně nejvýstižněji nezáviděníhodnou pozici Národního parku popsal někdejší znojemský přednosta Josef Sedlák, nynější havranický občan, jenž na adresu zástupců NP Podyjí prohlásil: „Měli byste se snažit najít lepší soužití parku s lidmi. Park si něco umíní, a pak na tom trvá.“

Hlasem lidu zazněl další názor jednoho tamního starousedlíka, který prohlásil, že všichni lidé cítí aktivity Národního parku jako vyložené omezující. „Tady si každý myslí, že vy něco zakazujete, a pak to sami děláte!“

Jako příklad řečeného zazněl případ se střešními okny, kdy Národní park jejich instalaci žadatelé nepovolil, a pak si je na svůj objekt v Havraníkách sám namontoval.

Za všechny přítomné si nejčastěji bral slovo a nejvíc hovořil starosta Havraníků Bohumír Pecina, jenž smutně prohlásil, že úplná shoda s parkem nenastane patrně nikdy. Jako důkaz uvedl, že právě z Národního parku vyšel první impuls rozvoj obcí omezit. „Vy se snažte

Starosta Havraníků Bohumír Pecina si servítky nebral.

foto: -TIK-

přírodu chránit víc, než chránit jde. Nechte přírodě větší pravomoc," vyzval Pecina.

Kritice neušlo ani negativní chování strážců Národního parku, kteří častokrát vystupují v roli novodobých pohraničnicků.

Ředitel Tomáš Rothröckl pochybení svých zaměstnanců uznal, ale současně podotkl, že pokud nedostane konkrétní a adresný podnět k šetření, nemůže nic dělat (vzápětí starosta Pecina příjmení onoho strážce, na něhož si stěžoval, nahlas vyslovil).

Přestože se citovaly na obou stranách paragrafy i zákony a komunikace místy drhla a ztrácela na srozumitelnosti, diskuze probíhala na přijatelné úrovni. Nikdo nezvyšoval hlas a lidé se korektně představovali, do řeči si skákali jen občas. Když promluvil zmíněný Josef Sedlák, auditorium jej dokonce odměnilo aplausem.

Představitelé Národního parku se potlesku nedočkali ani v závěru coby poděkování za promarněný čas.

O tom, zda se Národnímu parku na havranické půdě podařilo vylepšit svoje skóre, by se tedy dalo s úspěchem pochybovat...

VLASTIMIL MRVA